

Надійка Гербіш.

Дощова зустріч

Її місто, останніми тижнями дуже дощове, поволі перетворювалося на майже-Венецію. В атласних тувельках на підборах Зоряна поверталася з роботи додому річками мокрих вулиць.

У такі моменти особливо починаєш цінувати свою кухню, де можна сушити довге й мокре від зливи волосся коло плити, палити свічку в аромалампі, слухати, як закипає чайник, підсвистуючи джазмену в радіо, пити гарячий духмяний чай, кутатися в довгий махровий халат і смажити сирники.

- А я б хотіла бути старим музикантом, - сказала Зоряна кішці, що відразу встилася їй на колінах. - Сидіти посеред брукованої площі якогось великого міста в старій Європі, такого древнього, що рахує свій вік епохами, а не роками. Я носила б старі брунатні штани, смішні чоботи, сорочки в клітинку, жилетку, поторсаного капелюха і неодмінно пов'язувала б на шию вицвілу червону шовкову хустинку. - Дівчина подивилася на свої бліді худенькі руки, відсърбнула чаю і повела далі. Кішці, мабуть, було байдуже, але вона чемно вислуховувала свою господиню й захочувала її продовжувати своїм затишним муркотінням.

- У мене було б зморшкувате обличчя й сильно засмаглі, мозолисті руки з довгими тонкими пальцями. Я б сиділа зі старою скрипкою кольору твердого шоколаду та грала би тремкі, чуттєві мелодії. Навколо б завмирала метушня: жінки б затуляли губи руками й плакали, молоді дівчатка сором'язливо-грайливо усміхалися б мені, а чоловіки неодмінно кивали б головами, піднімали капелюха й зупинялися, щоби купити оберемок квітів для коханих у моєї сусідки-квіткарки. Пари б цілувалися під мою музику. Діти крутилися б й вищали з радості...

Задзвонив телефон, але Зоряні не хотілося знімати слухавки. Вона перечекала виклик і вимкнула апарат із мережі. Передбачливо вимкнула й мобільний. Кішка все ще муркотіла, наче вимагаючи продовження, і Зоряна знову занурилася у виголошення мрій.

А ввечері я поверталася би додому, в маленьку квартиру під дахом якогось ветхого будинку, варила б собі гарячий шоколад, а тоді, тримаючи жагуче горня в долонях, сідала б за розхитаний дерев'яний стіл і відсьорбувала потроху, смакуючи миттю, вигадуючи собі нові мелодії. А ти, ставши вже теж геть старою, мостилася б в мене на колінах і вимуркувала гармонії, які вже давно забулися...

Кішка чи то образившись на епітет "стара", чи то просто вловивши імпульс, переданий добрим чарівником, зіскочила Зоряні з колін і всілася на підвіконні, щось виглядаючи у вікні.

Дівчина підійшла за нею й приклалася чолом до шибки.

На зупинці внизу стояли двоє чоловіків, мабуть, чекали свого автобуса. Зоряна часто бачил тут таких - зістарених, худорлявих, із сумними очима... Їй завжди думалося, що вони теж колись були молодими, слухали рок-н-рол і мріяли змінити світ... А зараз просто щодня повертаються додому із заводу вечірнім рейсом автобуса.

Їй стало сумно й захотілося відійти від вікна та вимкнути радіо, що саме плакало пронизливим голосом Діни Вашингтон. Але кішка замуркотіла й потерлася голівкою до господині.

Зоряна зупинилася, погладила її ніжну шерстку й навіть іноді ізнову визирнула у вікно. Червоне світло фар відбивалося у воді на дорозі. Чоловіків уже не було на зупинці - на їхньому місці, зіщулившись під дашком, сидів молодий хлопець і грав на гітарі. Зверху, та ще й у сутінках, цього не можна було розгледіти, але Зоряна знала, що його пальці задубіли й загнулися від холоду, тому звук виходив надірваним і наче металічним.

- Не можна так, - сказала вона кішці. - Якщо я зараз не запрошу його скласти нам компанію, то він, а не я, колись перетвориться на старого й самотнього музиканта з моїх мрій. А інструмент зіпсується, що дуже погано. Тому...

Дівчина хутенько скинула халат, надягла теплий плетений светрик і теплі штани, закутала горло шарфом, накинула дощовик, узула кольорові гумачки й зникла за дверима.

Кішка лише задоволено нявкнула й умостилася на підвіконні - спостерігати за зворушливою й доброю сценою не-з-кіно, час від часу

намагаючись упіймати лапою кружальця з ароматної пари, що розліталися кухнею від Зоряниного улюбленого горнятка з чаєм.

1. Перегляньте слова у словнику.

тижні _____

підбори _____

цінувати _____

палити _____

духмяний _____

смажити _____

вмоститися _____

брукований _____

рахувати _____

брунатний _____

чоботи _____

клітка (клітинка) _____

капельюх _____

хустинка _____

сьорбать –сьорбнуть _____

байдуже

муркотиння

муркотити

зморшкуватий

метушня

усміхатися

оберемок

коханий (кохана)

вищати

дах

розхитаний

маковати

миття

долоні

образитися

чарівник

чоло

чекати

сумно

визирнути

зіщулитися

сутінки

задубити

зипсуватися

дощовик

гумачки

нявкати

умоститися

зворушливий

намагатися

кружальці

2. Дайте відповіді на питання.

1. Во що перетворювалося місто дівчини дощовими тижнями?

2. Чому вона починала цинувати свою кухню в такі дні?

3. Кім хотила бути Зоряна?

4. Хто вислуховував Зоряну?

5. Якій вигляд мала би Зоряна? Розкажіть про її мрії.

6. Що побачила Зоряна вигадаючи у вікні?

7. Що подумала дівчина про людей на зупинці??

8. Чого їй стало сумно?

9. Кого побачила Зоряна ізнову визирнув у вікно?

10. Що робив молодий хлопець?

11. Чого дівчина вирішила запросити музиканта скласти їм компанію?

12. Чому кішка задоволено нявкнула, коли Зоряна зникла за дверима?

3. Додайте відповідні прикметники у правильних формах.

1. Її місто, _____ тижнями дуже дощове, поволі перетворювалося на майже-Венецію. В _____ туфельках Зоряна поверталася з роботи додому річяками _____ вулиць.

2. Я б хотіла бути _____ музикантом, сидіти посеред _____ площі якогось _____ міста в _____ Європі, такого _____, що рахує свій вік епохами, а не роками. Я носила б _____ штани, _____ чоботи, срочки _____, жилетку, _____ капелюха і неодмінно по'язувала б на шию _____ хустинку.

3. У мене було б зморшквате обличчя й сильно _____, _____ руки з _____ пальцями. Я б сиділа зі _____ скрипкою кольору _____ шоколаду та грала би _____ мелодії.

4. Додайте необхідні прийменники у речення.

1. Зоряна поверталася _____ роботи додому.
2. Я б хотіла сидіти _____ брукованої площі якогось великого міста _____ старі Європі.
3. Дівчина подивилася _____ свої бліді хукдєнькі руки.
4. Я б сиділа _____ старою скрипкою та грала би.
5. Вона вимкнула апарат _____ мережі.

6. А ввечері я поверталася би додому, в маленьку квартиру _____ дахом ветхого будинку.
7. Дівчина підійшла _____ нею й приклалася чолом до шибки.
8. _____ зупинці внизу стояли двоє чоловіків.
9. Кішка потерлася головою _____ господині.
10. Червоне світло фар відбивалося _____ волі _____ морозі.
11. Зіщулившись _____ дашком, сидів молодий хлопець й грав _____ гітарі.
12. Колись він перетвориться _____ старого й самотнього музиканта _____ моїх мрій.
13. Зоряна зникла _____ дверима.
14. Кішка някнулі й умостилася _____ підвіконні спостерігати _____ доброю сценою не-с-кіно.

5. Знайдіть та випішіть різні дієприкметники та дієприслівники.

6. Поставте слова в дужках у правильні форми.

1. У такі моменти починаєш цієувати _____ (своя кухня), де можна сушити мокре від _____ (вода) волосся коло _____ (плита).
2. Сидіти посеред _____ (площа) великого міста старій Європі, такого древнього, що рахує _____ (свій вік) _____ (епохи).
3. Кішка вислуховивала _____ (своя господиня) й заохочувала _____ (вона) продовдувати _____ (свре муркотіння).

4. Молоді дівчатка усміхалися б _____ (я).
5. Діти б крутилися б й вищали _____ (радість).
6. Зоряна знову зануралася _____ (виголошення)
мрій.
7. А ти мостилася б _____ (я) _____ (коліна).
8. Кішка зіскочила _____ (Зоряна) _____ (коліна).
9. На _____ (зупинка) стояли двоє чоловіків, мабуть,
чекали _____ (свій автобус).
10. Їй стало сумно й захотилося відійти _____ (вікно).
11. Зоряна погладила _____
_____ (її ніжна шерстка).
12. Чоловіків уже не було _____ (зупинка).
13. Молодий хлопець сидів _____ (їхніє місто).
14. _____ (сутинкі) цього не можна було розгледіти.
15. Якщо я зраз не запрошу _____ (він) скласти _____ (ми)
компанію, то він перетвориться _____
(старий музикант) _____ (мої мрії).
16. Радио плакало _____
(пронзливий голос) Діни Вашингтон.